

LITERE ȘI PIXELI

COLEGIUL TEHNIC MEDIA
DECEMBRIE 2025

COLEGIUL TEHNIC MEDIA

„NATURA NE ASEAMĂNĂ. EDUCAȚIA NE DEOSEBEȘTE”.

CONFUCIUS, PROFESOR, EDITOR ȘI FILOZOF CHINEZ

CUPRINS

Prof. Adriana Dan: "Elevii vor profesori autentici"	6
Interviuri cu personalități.....	7
Creație literară.....	12
Lumea adolescenților.....	17
"What's streaming?"	22
Proiectul Erasmus in colegiul nostru.....	24
"Photo of the month"	30
Atelier foto.....	32
Rubrica Eco	35
Impresii și experiențe.....	39
Modă	45
Echipa de redacție	47

INTERVIU

Prof. Adriana Dan, director Colegiul Tehnic „Media”:

“Elevii vor profesori autentici”

Cum e să conduceți un liceu cu atât de mulți elevi?

E o provocare frumoasă. Fiecare zi e diferită, plină de energie, întrebări, uneori și situații neașteptate. Când lucrezi cu tineri, trebuie să fii mereu atentă, deschisă și pregătită să te adaptezi. Dar tocmai asta îmi place: școala trăiește prin elevii ei, iar dinamismul lor te ține mereu în priză.

Ce nu vă place? Ce vă place?

Nu-mi place indiferența, lipsa de implicare sau atitudinea de „merge și așa”. Îmi place însă entuziasmul — când văd elevi care pun întrebări, vin cu idei, se implică în proiecte. Îmi place și spiritul de echipă, atunci când profesorii și elevii trag împreună în aceeași direcție.

Cât de departe poate merge toleranța dvs?

Sunt o persoană răbdătoare și cred că toți merităm o a doua șansă. Însă toleranța mea se oprește acolo unde dispare respectul. Pot înțelege greșelile, dar nu pot trece peste lipsa de bun-simț sau peste nepăsare. Cred că dialogul rezolvă aproape orice, atâta timp cât există bunăvoință.

Ce tip de profesor preferă elevii astăzi? Sunteți un astfel de profesor?

Dacă da, de ce? Dacă nu, de ce?

Elevii de azi vor profesori autentici — oameni care îi ascultă, care nu se ascund în spatele catedrei și care știu să le vorbească pe limba lor. Încerc să fiu acel profesor care explică, dar și ascultă; care cere, dar și înțelege. Nu cred că e nevoie să fim „cool” ca să fim apreciați, ci sinceri și consecvenți.

Ce așteptări aveți de la elevi? Pe de altă parte, știți ce așteptări pot avea elevii de la dvs. și de la profesori?

Aștept de la elevi seriozitate, curiozitate și respect. Nu perfecțiune, ci dorința de a deveni mai buni. Iar eu știu că elevii așteaptă de la noi răbdare, corectitudine și sprijin. Mi se pare firesc: școala trebuie să fie un loc unde învățăm unii de la alții — noi le oferim experiență, ei ne reamintesc entuziasmul începutului.

GEORGIANA MARIA ACELEANU, XI E

INTERVIU

De vorbă cu regizorul Tudor Giurgiu

Tudor Giurgiu este unul dintre cei mai cunoscuți regizori și producători de film din România. A fondat Festivalul Internațional de Film Transilvania, primul și cel mai important festival de film din țară, și a semnat filme precum : „Superman, Spiderman sau Batman” care a primit Premiul pentru cel mai bun scurtmetraj european la European Film Awards și „Libertate” care a câștigat Marele Premiu Trofeul „Gopo”.

Pe lângă activitatea sa din cinema, Tudor Giurgiu este implicat în promovarea tinerilor creativi și în dezvoltarea industriei cinematografice românești, fiind mereu deschis să vorbească cu elevi despre pasiunea lui pentru film și despre drumul, uneori dificil, dar plin de satisfacții, al unui cineast.

Cum v-ați descoperit pasiunea pentru film?

Pasiunea pentru film am descoperit-o citind cărți și văzând filme, lucru care m-a determinat să ajung aici, în postura de regizor. Eram curios să aflu cum se fac filmele - cum se mișcă camera, cum se desfășoară jocul actorilor, etc.

Care dintre filmele pe care le-ați regizat sunt mai apropiate de sufletul dumneavoastră și de ce?

Se spune că întotdeauna ultimul film pe care l-ai făcut este cel mai aproape de sufletul tău. Cu toate acestea, inima mea aparține filmului „Libertatea”. E cel mai greu film pe care l-am făcut vreodată, un film care m-a împlinit enorm.

Cum alegeți scenariile pe care doriți să le regizați?

Scenariile nu vin deodată; găsesc un articol de ziar, găsesc o carte care mă influențează, o poveste despre care vreau să aflu, așa cum s-a întâmplat cu „Masacrul de la Fântâna Albă”. Mă emoționează diverse întâmplări și îmi spun: „Vreau să fac un film care conține aceste întâmplări!”

Dacă ați realiza un film despre viața adolescentului de azi, ce tema ați alege și de ce?

Probabil că aș alege o poveste de dragoste. Mi se pare că acest lucru lipsește astăzi. Am un băiat care are 18 ani, a terminat liceul și știu multe dintre poveștile lui. M-aș inspira din poveștile expuse de el.

Ce părere ați avut despre întrebările și reacțiile copiilor cu privire la film?

Mi s-au părut unele întrebări foarte bune. Am dedus din întrebările lor, întrebări profunde, că s-au uitat la film, că au fost interesați, chiar fascinați. Mi se pare un tip de film care ridică provocări și întrebări.

Credeți că filmul i-a ajutat pe copii să realizeze lucruri care s-au întâmplat în trecut?

Cumva acesta este rostul filmului, anume să deschidă pentru ei o poartă, să înțeleagă evenimente care s-au întâmplat în istoria noastră. În acest mod te folosești de trecut ca să înțelegi prezentul.

FLORIN ANDREI BĂRBULESCU, X F

INTERVIU

În dialog cu Andrei Galiță, investigator CNSAS

După proiecția filmului „Pădurea de molizi”, sala de festivități a liceului s-a transformat într-un spațiu de dialog viu, unde istoria nu a mai părut un capitol prăfuit din manual, ci o experiență care respiră prin oameni și povești. Invitatul special, Andrei Galiță, le-a vorbit elevilor despre puterea cinematografului de a trezi emoție, de a deschide întrebări și de a aduce la lumină episoade esențiale din trecutul nostru recent. Întâlnirea a fost dovada că atunci când arta și cercetarea istorică se întâlnesc, tinerii devin nu doar spectatori, ci participanți activi la înțelegerea lumii în care trăiesc

Care credeți că este impactul acestui film asupra generației tinere?

În general, impactul filmului asupra generației tinere, mai ales când vine vorba despre teme de rezonanță istorică, este unul foarte puternic. Filmul pe care urmează să-l vadă cei din sală este unul cu încărcătură emoțională foarte puternică și cred că emoția va fi cea care le va deschide mintea pentru a înțelege un eveniment istoric important și un context istoric la fel de important. Nu e prima mea experiență legată de film și istorie și legătura dintre cele două, am observat că, de cele mai multe ori, este calea cea mai simplă spre a ajunge la tineri, la cei mai puțin familiarizați cu anumite perioade istorice, pentru a îi face să înțeleagă cum funcționau lucrurile într-o anumită perioadă istorică.

De ce credeți că sunt utile aceste filme pentru elevi?

Cred că filmele sunt utile pentru elevi, deoarece ne aflăm deja într-o epocă în care e mult mai facil să cauți informații istorice în alt mediu decât la bibliotecă sau la școală. Vorbim despre o generație care este conectată permanent la social media, inteligență artificială, medii noi de comunicare, și atunci este mult mai ușor să îi pui în contact cu informațiile istorice de care au nevoie. În primul rând, filmele sunt utile elevilor pentru a-i determina să înțeleagă ce s-a întâmplat în trecutul nostru, acest lucru ajutându-i să-și explice de ce noi astăzi avem anumite comportamente, inclusiv electorale. Astfel, filmele îi ajută să vadă încotro ne îndreptăm ca societate, în general.

Care este scopul acestor proiecte care îmbină arta cu informația istorică și, de asemenea, știți dacă vor mai continua astfel de acțiuni?

Proiectul sub egida căruia se desfășoară evenimentul de astăzi este un proiect care se extinde pe două luni de zile, octombrie și noiembrie, efectuat în multe licee din București. Pentru că a apărut informația că se derulează acest proiect, sunt și alte licee care își doresc să mergem către elevi cu subiectele istorice abordate în film.

INTERVIU

În dialog cu Andrei Galiță, investigator CNSAS,
după proiecția filmului „Pădurea de molizi”.

Aceste proiecte sunt foarte importante, deoarece subiectul filmului proiectat astăzi „Pădurea de molizi”, nu este reprezentat în manualele de istorie și în cărțile școlare la fel de mult cum poate ne-am dori noi, cei din zona istorică. Sunt multe subiecte pe care programa școlară nu le conține, dar care sunt relevante și care au fost tratate de regizori în ultimii ani. Filmele sunt o oportunitate de a aduce în fața tinerilor niște subiecte pe care programa școlară le-a ratat, dar sunt importante pentru noi ca societate. Consider că sunt extrem de importante proiectele de tipul acesta.

Considerați că filmul va avea un impact asupra elevilor și îi va determina să realizeze niște lucruri care se întâmplau în trecut?

Atât „Pădurea de molizi”, cât și „Anul Nou care n-a mai fost” sunt filme care au capacitatea de a genera emoție. Atunci când generezi emoție în rândul publicului, acesta este deschis să primească informația. E mult mai ușor să înțeleagă o epocă atunci când îl pui în postura de a se emoționa, de a empatiza. Acest lucru ne ajută pe noi, cei din zona istorică, să explicăm că România nu a fost dintotdeauna liberă, așa cum e astăzi, că minoritățile nu au fost tratate cum sunt tratate astăzi. Avem, din păcate, un album istoric de familie la care trebuie să ne uităm, prin intermediul căruia cunoaștem mai multe tipuri de dictaturi din care să vedem cine am fost și, cel mai important, cum facem să îndreptăm acele dictaturi.

ISABELLA GABRIELLA BONDOC , X F

INTERVIU

Despre muzică, curaj și visuri cu Monica Anghel

Credit foto: Rolf Vescan;
Machiaj: Mirela Vescan;

Monica Anghel este una dintre cele mai apreciate voci ale muzicii românești, o artistă cu o carieră de peste trei decenii, cunoscută atât pentru interpretările sale puternice, cât și pentru prezența caldă și plină de umor. De-a lungul timpului, a câștigat numeroase premii, a reprezentat România la Eurovision și a colaborat cu artiști din generații diferite, reușind mereu să rămână relevantă și apropiată de public. În ultimii ani, Monica Anghel s-a remarcat și prin proiecte dedicate tinerilor, prin ateliere, întâlniri și inițiative care pun accent pe autenticitate, disciplină și încredere în propriile talente.

Doamnă Anghel, cum a început povestea dumneavoastră cu muzica? Vă mai amintiți primul moment în care ați simțit că scena e locul potrivit pentru dumneavoastră?

Am început să cânt de la vârsta de trei ani, sigur că nu îmi amintesc, dar mama știe cu exactitate că era vară afară și că m-a auzit fredonând prin curte și practic ea a fost cea care a hotărât că acesta trebuie să fie drumul meu. În timp, am înțeles că tot ceea ce trebuie să fac, este să-i port recunoștință mamei mele pentru tot ceea ce însemn, simt și trăiesc ca artist.

Care este cea mai frumoasă amintire pe care o aveți din perioada în care erați la vârsta liceului?

Liceul pentru mine a fost o experiență tare bună din toate punctele de vedere. M-a ajutat să îmi dezvolt personalitatea atât ca adolescent, cât și ca artist. Îmi amintesc că eram prezentă în toate spectacolele liceului care erau, fie în cadrul școlii, fie în competițiile dintre licee. Tot în perioada liceului am învățat să fac în așa fel încât să mă înțeleg bine cu toți colegii din clasă, dar și de la alte clase. Am învățat să aplanez conflicte, am învățat să îmi respect colegii și să facem în așa fel încât să ne înțelegem bine, să ne susținem în diverse proiecte pe care le aveam cu toții de făcut. A fost o perioadă tare frumoasă pentru mine și îmi doresc ca toții liceenii să simtă la fel.

Ați fost mereu sigură că vreți o carieră în muzică sau a existat un moment de îndoială?

Am știut de când am început să cânt profesionist că acesta este drumul, m-am bucurat din plin de ceea ce mama mi-a spus să fac. Repet, ea mi-a descoperit talentul. Niciodată nu m-am gândit să fac altceva. Este foarte important ca ceea ce ne alegem să facem în viața, să facem cu bucurie pentru că doar așa vom avea împlinire sufletească, doar așa nu se va simți oboseala, doar așa putem să fim implicați sută la sută în ceea ce ne alegem să facem.

INTERVIU

Despre muzică, curaj și visuri cu Monica Anghel

Ce sfat le-ați da tinerilor care visează să urmeze o carieră artistică, dar se tem de eșec?

Cum spuneam, dacă facem ceva cu toată convingerea, cu pasiune, cu determinare, cu disciplină, dacă ne punem tot sufletul acolo, nu se poate să nu reușim. Dacă nu iese di prima, nu trebuie să cedăm. Dacă copiii au un vis, să nu renunțe la el! Arta, creația, sunt lucruri care ne dezvoltă extrem de frumos din toate punctele de vedere. Asadar, dragii mei, NU RENUNTAȚI LA VISUL VOSTRU!

Dacă ați putea cânta un duet cu un artist tânăr din România de azi, pe cine ați alege?

Sunt artiști din tânăra generație pe care îi admir tare mult și cu care am și cântat deja împreună. Este vorba despre minunata Andra pe care o iubesc din tot sufletul meu și Killa Fonic, un artist excentric, un om special, un SOARE, cum îi spun eu.

Ce mesaj ați transmite liceenilor de azi, care cresc într-o lume plină de schimbări și provocări?

Ce a apărut nou față de perioada în care eu eram în liceu, sunt aceste rețele de socializare și influența lor asupra tinerilor. Cumva s-a creat o bulă în care se afundă majoritatea oamenilor, dar tot pe rețelele de socializare sunt mulți psihologi care spun că nu sunt ok în exces. Sunt și diverse poze sugestive, filmulete din care reiese clar că utilizarea acestor rețele mai mult de două ore pe zi este nocivă. Tocmai de aceea este foarte important ca voi, tinerii, să știți să luați ce este bun de acolo și să nu vă pierdeți în lumea virtuală pentru că nu acolo este viața.

De-a lungul anilor, muzica românească s-a transformat considerabil. Cum priviți evoluția acesteia și ce credeți că s-a pierdut sau, dimpotrivă, s-a câștigat?

Totul s-a schimbat, lumea este într-o continuă schimbare și evident și muzica. Apar tot soiul de curente, ceea ce este bine. Ce am constatat în timp este faptul că dacă aceste curente nu conțin emoție, se pierd, dar da, sunt provocări interesante.

Dacă ar fi să alegeți o piesă din repertoriul dumneavoastră care vă reprezintă cel mai bine sufletul, care ar fi aceea și de ce?

Am multe piese în repertoriu, piese compuse special pentru mine, pe toate le cânt cu plăcere: «Spune-mi, Ne iubește cineva, Dau viața mea pentru o iubire, Imun la te iubesc» sunt câteva din piesele cele mai cunoscute și iubite de public.

AVIV ALEXANDRU CARAIVAN, IX H

CREAȚIE LITERARĂ

Cruce și inimă - (fragment)

Afară, noaptea, Victoria stă pe scările din fața casei. Socka, lama se așază lângă fată, iar ea își pune capul pe blana lamei. Chiar atunci vine Milton în fața casei ei și o întreabă, văzând-o întinsă pe lamă:

- Ești bine?

Victoria își ridică capul spre băiat și îi spune îngrijorată:

- M-a dat mama afară din casă.

- De ce?

- Nu vrea să mă vadă pentru tot restul nopții. A zis că sunt prea atașată de tine.

Din casă se aude conversația doamnei Hanna cu Hugo.

- Uite, e Hugo în casă, îi spune Victoria.

Și intră amândoi. Hugo îl vede pe băiat și spune:

- Eh, uite cine a venit!

Doamna Hanna îi vede și o fulgeră gândul că băiatul i-ar cere fata în căsătorie în locul lui Hugo. Victoria îi spune mamei sale:

- Mamă, mă căsătoresc. îi spune fata senină.

- Cu cine? întrebă dânsa.

- Cu Milton.

- Hm, interesant. îi spune Hugo uitându-se la fată, pe urmă se uită la băiat spunându-i academic: Uite, fix despre tine vorbeam. Ziceam despre tine că ești așa de - simpatic și că ești drăguț cu Victoria. Acum, trebuie să recunosc că ai și ceva defecte, că știi cum e, nimeni nu poate fi perfect. Știu un singur defect despre care nu știi. Dar mă întreb dacă sunt și alte defecte de-ale tale.

Doamna Hanna, cu o privire ucigătoare se uită la Milton și Victoria. Atunci, ei ies pe ușă. Rămăși singuri, dânsa se uită la Hugo și îi spune cu mândrie:

- Eh, Hugo, un adevărat gentelman.

-O, mulțumesc! îi răspunde Hugo mândru de el însuși. Îmi este dragă fiica dumitale. Ce frumoasă e! Deja simt că de când am intrat la voi, a început să-mi fie dragă. Întra - devăr, e o fire sensibilă, gingașă, dar devine mult mai frumoasă când se așază să cânte la pian, în așa fel încât să răsunе în toată casa. Am să o iau de nevastă.

Doamna Hanna nu acceptă ca Victoria să se căsătorească cu Milton. Dânsa îl consideră un „vrăjitor”, dar mai ales un băiat de bogdaproste. Dar pe Hugo îl consideră un gentleman, bogat și doxă de filozofie.

Va urma

ANDREEA MATEIESCU, XI A

CREAȚIE LITERARĂ

Poèmes

Éclats d'ombre

Dans le miroir flou de mes pensées,
Je cherche un nom, une vérité.
Des éclats d'ombre sur ma peau,
Des rêves lourds, des mots trop
hauts.

L'adolescence, c'est une mer,
Des vagues de feu, un vent de verre.
Je me perds dans mes tempêtes,
Mais chaque larme trace une
comète.

Chemin de soi

Un pas timide, puis un cri,
Un monde naît au fond de moi.
Je ne suis plus ce que j'étais,
Mais je ne sais pas qui je suis.

Chaque silence devient parole,
Chaque regard ouvre une école.
Je bâtis, pierre après pierre,
L'image d'un moi encore mystère.

L'âme nomade

Mon esprit voyage sans bagage,
Par-delà l'âge, par-delà la cage.
Les étoiles parlent en secret,
Et moi, j'écoute sans regret.

Je suis l'écho de mes questions,
Un cœur en quête de directions.
Ce monde en moi n'est pas fini
Je trace ma route à l'infini.

L'hiver des lycéens

Le ciel s'habille d'un manteau clair,
Et le vent souffle sur la plaine,
La neige danse dans l'air,
Doucement tombe, pure et pleine.

Les arbres nus prient le soleil,
Leurs branches gèlent, fines et
fières,
Un rouge-gorge, doux réveil,
Chante au matin l'hiver austère.

La rivière dort sous son miroir,
Les flots se cachent sous la glace,
La nuit s'étend, plein de pouvoir,
Sur le village et son espace.

Mais dans les cœurs brûle un feu
doux,
Un chant d'espoir, une lumière,
Car même au froid le plus jaloux,
Fleurit toujours la vie entière

OANA BUCUR, X A

VALENTIN DRĂGAN, XII A

CREAȚIE LITERARĂ

Poems

Yearning for his fury

I'd rather bear your wrath, the blows you deal,
Than face the silence, a void too real.
Your words like daggers, your fists like rain,
Hurt less than this quiet, this endless pain.

Each curse you threw, each shout and shove,
Was twisted proof of a fractured love.
In violence, at least you saw me there,
In silence, it's like you no longer care.

The marks you left, they heal with time,
But silence is a relentless climb.
I'd welcome the storm of your cruel disdain,
Over this emptiness, this gnawing pain.

For when you hurt me, I felt alive,
Now in your absence, I barely survive.
The quiet is a beast that tears at my soul,
Leaving me shattered, far from whole.

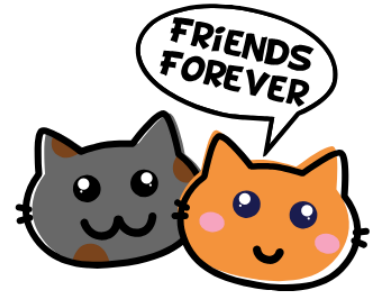
I'd choose your fury, your anger's sting,
Over this nothingness, this hollow ring.
Your violence, though brutal, was a sign of life,
This silence, however, is a sharper knife.

So scream, hit, let your anger flow,
For it's better than the silence, the cold, dark woe.
In your rage, there's a part of you I can see,
But in this silence, it's devouring me.

IZABELA ILIESCU, XII A

CREAȚIE LITERARĂ

Poems

A year of friendship blooms

In the quiet hum of the classroom air,
We found a world, two desks we shared.
Through seasons' change, from fall to spring,
A year of friendship, a precious thing.

Books and pencils, laughter and sighs,
Secrets exchanged, beneath teacher's eyes.
Notes passed swiftly, hidden from sight,
Whispered dreams in the glow of daylight.

We braved the tests, both big and small,
Shared victories grand and the moments we'd fall.
Lunches together, stories to tell,
In the bond we formed, we truly excelled.

From winter's chill to summer's warm rays,
In every hour and each passing day,
The time we shared, a cherished tale,
Of being desk mates, we never failed.

Though seasons turn and paths may part,
I'll hold our memories close to my heart.
For in that year, side by side,
We learned to laugh, to dream, to confide.

I'll always remember, with a smile or tear,
The year we spent, two friends so dear.
Your desk now empty, but forever filled,
With the echoes of friendship that time cannot still.

friends

IZABELA ILIESCU, XII A

LUMEA ADOLESCENȚILOR

Gânduri în ore

Sunt sigură că nu sunt singura care visează cu ochii deschiși în ore. Uneori mă cuprinde un gând din senin. Poate că unor profesori nu le place că nu suntem atenți la ore și că acest lucru ne va afecta notele, dar uneori mintea noastră nu se poate concentra doar pe școală și învățat.

Suntem adolescenți; e normal să ne stresăm, să ne simțim excluși, să fim iritați de orice din jurul nostru, ca oricine altcineva. Toți avem problemele noastre, pe care le purtăm cu noi chiar dacă nu se văd sau chiar dacă nu le povestim nimănui. Totuși, decidem să nu ne copleșească acele gânduri pătrunzătoare care ne macină liniștea.

Un gând care m-a lovit din senin într-o oră — și nu cred că doar pe mine — este chiar o întrebare la care nimeni nu știe să răspundă: „Ce s-ar fi întâmplat dacă...?” Stau apoi și îmi imaginez tot ce e mai rău sau visez cu ochii deschiși la ce e mai bine.

Cu toții ne facem speranțe și, uneori, rămânem dezamăgiți: „De ce nu s-a întâmplat așa cum am vrut eu?” sau „De ce mi se întâmplă mie asta?” Uităm că nici aceste întrebări nu au răspunsuri, pentru că toate se referă la fapte viitoare pe care nimeni nu le știe — nici voi, nici familia, nici prietenii sau oricine altcineva. Alteori suntem surprinși plăcut de ceva neprevăzut și iar ne întrebăm ; de ce ni s-a întâmplat nouă.

Cu toate acestea, ne putem da seama că, oricât am spera să se întâmple un lucru, sunt șanse foarte mari să nu se întâmple. Unele lucruri sunt menite pentru noi, chiar dacă nu conștientizăm în acel moment. Mai curând sau mai târziu, ne putem da seama că ceea ce ne-am dorit nu era chiar atât de bun față de ceea ce s-a întâmplat de fapt.

Tot ce am spus a fost gândit într-o oră la liceu, în timp ce se preda ceva. Acest gând m-a învățat că mă pot aștepta la orice, fie bine, fie rău, dar măcar știu că este merit pentru mine și pentru un scop care mă va ajuta să mă dezvolt în viitor.

Câteodată, pentru noi, e greu să ne acceptăm soarta și ne comparăm mereu cu ceilalți: „El a luat o notă mai mare ca mine” sau „Ea e mult mai frumoasă decât mine”. Toți trecem prin astfel de perioade și este normal, dar nu e sănătos să trăim cu această gândire. Suntem frumoși în felul nostru, atât la interior, cât și la exterior, și toți avem un mod propriu de a fi. Nu vom putea fi niciodată la fel ca ceilalți, fizic sau mental. E frumos să fii diferit, să fii tu însuși.

Sper ca acest gând al meu din oră să inspire adolescenți și, de altfel, pe toți ceilalți să îi învețe să se prețuiască, să aibă răbdare cu ei înșiși, să aibă încredere în ei și să știe că totul va fi bine, chiar dacă uneori pare cel mai rău.

YAZMIN PETRE, X G

LUMEA ADOLESCENȚILOR

De la un vis la ecran - drumul unui tânăr spre lumea filmului

Unii oameni se nasc într-o liniște care le marchează viața, dar care mai târziu se transformă într-o forță.

Pentru mine, drumul nu a fost niciodată simplu, dar a fost mereu al meu. Am crescut în nordul țării, într-un loc mic, unde lumea pare să se oprească uneori în loc. Acolo, am învățat ce înseamnă să te ridici chiar și atunci când nu are cine să te prindă.

Când am decis să plec spre capitală, am știut că las în urmă tot ce era familiar: orașul meu, oamenii, prietenii, amintirile. Mă desprindeam de o viață și începeam alta - complet singur, dar cu un vis care îmi ținea loc de familie: actoria.

Adaptarea nu a fost ușoară. Bucureștiul m-a primit cu agitație, cu nopți târzii și dimineți grăbite. Am început să lucrez într-un fast-food ca să mă pot descurca. Îmi amintesc cum terminam turele târziu, iar dimineața ajungeam la ore cu ochii grei de somn, dar cu inima plină de speranță.

Între muncă, școală și oboseală, visul de a ajunge actor a rămas mereu viu. Era singurul lucru care mă ținea în picioare.

Prima mea experiență a fost ca figurant într-un film românesc cunoscut - un moment care, deși mic, a însemnat enorm pentru mine.

Atunci am înțeles ce înseamnă să fii acolo, în fața camerei: nu doar un chip între mulți, ci o parte dintr-o poveste mai mare.

De atunci, am continuat să cred. Au urmat reclame, apariții în emisiuni și alte proiecte care mi-au adus bucurie și emoție.

Ceea ce m-a făcut să nu renunț niciodată a fost dorința aceea uriașă de a mă exprima, de a fi văzut, de a fi auzit.

Pentru mine, a fi în lumina reflectoarelor nu înseamnă doar glorie, înseamnă recunoaștere, încredere și, mai ales, dovada că am reușit să transform o tăcere grea într-o voce care contează.

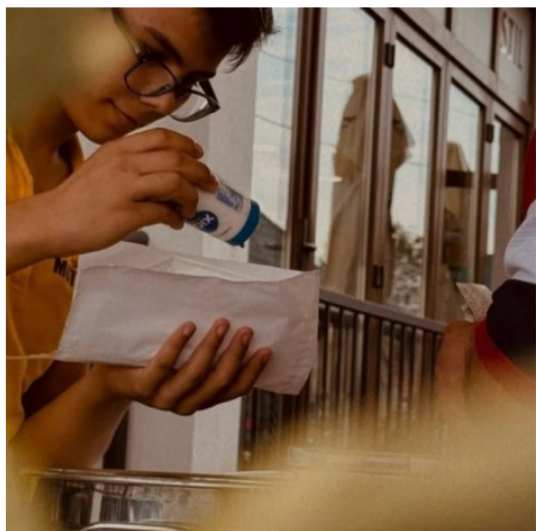
Astăzi sunt elev în clasa a XI-a la Colegiul Tehnic „Media”, un liceu care m-a ajutat să mă descopăr și să învăț ce înseamnă perseverența.

Privind înapoi, știu că toate greutățile au fost lecții, iar fiecare pas pe scenă sau pe ecran e o dovadă că, uneori, visul nu e doar o destinație, ci un drum care te reconstruiește.

LUMEA ADOLESCENȚILOR

Mi-aș dori ca oricine citește povestea mea să înțeleagă un lucru: nu contează cât de greu ți-a fost începutul, ci cât de mult crezi în ceea ce poți deveni. Pentru că uneori, din cele mai dificile povești se nasc cele mai luminoase destine.

Înainte de a veni la București

Acum

TOMAS KEREZSI, XI A

Dream
Big

LUMEA ADOLESCENȚILOR

Voluntariatul: bucuria de a ajuta

Pentru mine, voluntariatul nu este doar o activitate, ci o parte din cine sunt. Am început această aventură acum doi ani, la Opera Comică pentru Copii, fără să-mi dau seama cât de mult avea să însemne pentru mine. Credeam că o să fie doar o experiență frumoasă, dar s-a transformat într-un loc unde am crescut, am învățat și m-am descoperit.

La început eram curioasă să văd cum e în spatele spectacolelor pline de culoare și râsete. Apoi am înțeles că voluntariatul e despre mult mai mult: despre răbdare, responsabilitate, comunicare și despre bucuria de a dărui timp și energie altora. Când vezi un copil care zâmbește larg după un spectacol, simți că munca ta – oricât de mică ar fi – a contat.

Voluntariatul m-a învățat să fiu mai atentă la cei din jurul meu, să lucrez în echipă și să prețuiesc fiecare moment în care pot ajuta. Acolo am cunoscut oameni minunați, am legat prietenii și am trăit momente care m-au făcut să realizez că adevărata satisfacție vine atunci când faci ceva din inimă, nu pentru tine, ci pentru ceilalți.

La Opera Comică pentru Copii am înțeles ce înseamnă să faci parte dintr-o familie care aduce bucurie. Fie că e vorba de a ghida publicul, fie de a ajuta un coleg sau pur și simplu de a oferi un zâmbet, fiecare gest contează.

Pentru mine, voluntariatul este o lecție de viață: te învață să dăruiești, să fii recunoscător și să vezi lumea cu mai multă bunătate.

Și cred că oricare dintre noi ar trebui să încerce măcar o dată să se implice într-o acțiune de voluntariat— pentru că, uneori, cel mai frumos mod de a te descoperi este ajutându-i pe ceilalți.

ANA ZOTA, IX H

LUMEA ADOLESCENȚILOR

O zi de filmare la Colegiul Tehnic Media

La Colegiul Tehnic „Media”, filmările nu sunt doar proiecte pentru notă, ci experiențe în care creativitatea se îmbină cu organizarea, răbdarea cu improvizația și energia cu tehnica. Aici, lumina, cadrele și sunetul sunt parte din limbajul de zi cu zi. O zi obișnuită de filmare începe devreme, în studio, unde echipa se adună pentru a pregăti camerele, trepiedele, microfoanele, luminile și cardurile de memorie. Fiecare elev are un rol clar stabilit: cameraman, regizor, sunetist, actor, script și asistenți. Înainte de orice filmare, totul este verificat cu atenție, de două ori, pentru a evita problemele, deși uneori se descoperă câte o baterie descărcată sau un cablu lipsă, situații care sunt rezolvate pe loc, pentru că munca în producție înseamnă adaptare.

Ziua urmează un program bine stabilit: la ora 08:00 are loc întâlnirea și discutarea scenei, la 08:30 începe montarea echipamentului, la 09:00 se fac probele de lumină și sunet, iar la 09:30 încep efectiv filmările. La 11:00 este o pauză scurtă în care se revizuiesc cadrele deja trase, iar la 12:00 se refac scenele care pot fi îmbunătățite. La ora 13:00 filmarea se încheie și echipamentul este strâns.

Deși pare simplu la prima vedere, fiecare pas cere atenție. Poziția camerei influențează calitatea imaginii, intensitatea luminii schimbă atmosfera, iar o respirație prea puternică poate afecta înregistrarea sunetului. Pe parcursul filmării, rolurile sunt esențiale: regizorul urmărește expresiile și ritmul, cameramanul asigură stabilitatea și compoziția corectă, sunetistul ascultă fiecare detaliu, iar actorii repetă replicile până când tonul și gesturile devin naturale. Fiecare dublă este o oportunitate de a obține un rezultat mai bun.

Cooperarea este elementul nevăzut, dar indispensabil. Filmarea nu este doar o înlănțuire de acțiuni, ci un dialog permanent între membrii echipei, o coordonare și sincronizare continuă. La finalul zilei rămâne satisfacția lucrului bine făcut: nu doar un produs finit, ci dovada că un grup de elevi poate transforma o idee în imagini concrete.

Această experiență ne învață că munca în echipă este mai valoroasă decât talentul individual, că o comunicare clară poate face diferența între haos și reușită, că uneori creativitatea se naște din soluții improvizate și că, indiferent de dificultăți, rezultatul final merită întotdeauna efortul.

MARIANA MEREUȚĂ , XI G

"WHAT'S STREAMING?"

What's Streaming?

Ever wonder what everyone's watching or listening to right now? **"What's Streaming?"** is your go-to corner for the coolest shows, movies, and podcasts you can dive into anytime.

This week's pick: New Amsterdam

If you're looking for a new binge-worthy show, give *New Amsterdam* a shot! It's a powerful medical drama following Dr. Max Goodwin, a bold new director trying to fix a broken hospital system — putting patients before profit. The show is emotional, inspiring, and full of heart.

Available on: Netflix

Why you'll love it: Moving stories, strong characters, and real-world issues that matter.

Podcast Pick: Stuff You Should Know

Curious minds, listen up! **Stuff You Should Know** is a super fun and educational podcast that explores how everything works — from ketchup to the Bermuda Triangle. Hosted by Josh and Chuck, it's full of surprising facts, humor, and everyday wisdom.

Why you'll love it: It's like learning random cool stuff with your smartest (and funniest) friends.

Where to listen: Spotify, Apple Podcasts, YouTube

Movie Pick: The Secret Life of Walter Mitty

Need a feel-good movie with amazing visuals and adventure? *The Secret Life of Walter Mitty* follows a quiet office worker who escapes his boring routine and sets off on a global journey. It's a mix of humor, imagination, and chasing your dreams.

Why you'll love it: Inspiring message, stunning scenery, and a reminder to live boldly.

Available on: Disney+,

In the mood for something intense? **Check out, "Fury"**, an action-packed WW2 movie that is intense and emotional. And if you're into podcasts, give **"The Joe Rogan Experience"** a listen, where every episode dives into all kinds of topics, from science and comedy to pop culture and current events. There's always something interesting.

TUDOR GULEI, X G

“WHAT'S STREAMING?”

Minunea

Titlul original: Wonder (2017)

Regia: Stephen Chbosky

Gen: Dramă / Familie

Teme: bullying, acceptare, empatie, curaj

Filmul « Wonder » este o poveste emoționantă și plină de speranță despre ce înseamnă să fii diferit și totuși să-ți găsești locul printre ceilalți. Inspirat din romanul lui R.J. Palacio, filmul urmărește viața lui August Pullman, un băiat născut cu o malformație facială, care merge pentru prima dată la o școală normală după ani în care a învățat acasă.

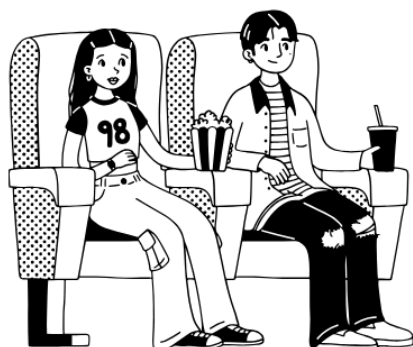
De la început, Auggie se confruntă cu priviri ciudate, glume răutăcioase și refuzul unor colegi de a-l accepta. Cu toate acestea, povestea nu rămâne una tristă; pe măsură ce trece timpul, câțiva colegi încep să-l cunoască mai bine și să vadă dincolo de aparențe. Aici apare adevărata frumusețe a filmului: arată cum bunătatea și empatia pot schimba atmosfera dintr-un colectiv.

Actorul Jacob Tremblay, care joacă rolul lui Auggie, reușește să transmită perfect emoțiile unui copil care vrea doar să fie tratat ca toți ceilalți. Alături de el, Julia Roberts și Owen Wilson, aduc o notă caldă și sinceră, în rolurile părinților care îl susțin necondiționat.

Filmul este construit din mai multe perspective — nu vedem doar prin ochii lui Auggie, ci și ai celor din jurul lui. Acest aspect face filmul și mai realist, pentru că arată cum fiecare persoană poartă propriile lupte interioare.

Mesajul principal al filmului este unul simplu, dar foarte puternic: „Când ai de ales între a avea dreptate și a fi bun, alege bunătatea.”

« Wonder » nu este doar un film despre bullying, ci o lecție despre empatie și acceptare. E genul de film care te face să te gândești mai mult la cum îi tratezi pe cei din jur și cum un gest mic de bunătate poate schimba ziua cuiva. Un film sincer, emoționant și ideal pentru orice vârstă.

STEFANIA BACALU , XG

PROIECTUL ERASMUS IN COLEGIUL NOSTRU

FORMARE PROFESIONALĂ-VET PRIN ACREDITAREA ERASMUS

ERASMUS+ este un program al Uniunii Europene destinat educației, formării, tineretului și sportului, lansat în 2014. Acesta oferă oportunități de mobilitate și cooperare între instituții de învățământ din statele membre ale UE și din alte țări participante. Erasmus+ își propune să sprijine educația, formarea profesională, tineretul și sportul prin finanțarea de proiecte care promovează schimburile internaționale, prin mobilitatea elevilor, profesorilor, formatorilor și a tinerilor lucrători.

Colegiul Tehnic "Media" a obținut acreditarea Erasmus+ în anul 2020, cod acreditare 2020-1-RO01-KA120-VET-095656. Așadar, am intrat în anul cinci de acreditare, 2025-1-RO01-KA121-VET-000318779, în cadrul Programului de implementare a proiectelor Erasmus+, Acțiunea KA1- "Mobilitatea persoanelor în scopul învățării" și a facilitat participarea la mobilitate europeană pentru 249 de elevi, pentru creșterea competenței profesionale în domeniul Producției MEDIA, calificările profesionale Tehnician producție film și televiziune/nivel 4, Tehnician procesare text/ imagine/nivel 4, Tehnician multimedia/nivel 4 și Tehnician audio - video/nivel 4.

ERASMUS+ a dat școlii și elevilor săi o nouă perspectivă, a asigurat elevilor șanse pentru dobândirea experienței la locul de muncă în domeniul Producției media, la nivelul standardelor de calitate europene, deprinderi de a lucra cu echipamentele de producție media, accesul la învățare, prin crearea de oportunități egale pentru toți elevii, pentru inserția nediscriminatorie pe piața europeană a muncii. Prin Erasmus+ au pătruns într-o altă lume culturală, au dobândit încredere în forțele proprii de creație, au atins o altă treaptă în construcția stimei de sine și gândire critică în domeniul media. Și au reușit. Certificarea Erasmus+, prin documentul de mobilitate Europass, face parte acum din CV-ul lor.

Provocările mileniului în care trăim presupun dobândirea de noi competențe de către elevi și profesori, competențe care să contribuie la creșterea socio-economică durabilă, la inovație și competitivitate, dar și la un mediu curat. În acest sens, Uniunea Europeană a declarat 2023- Anul European al Competențelor, promovând o mentalitate de recalificare și perfecționare, ajutând elevii și studenții să obțină abilitățile potrivite pentru locuri de muncă de calitate.

"ERASMUS SCHIMBĂ VIEȚI ȘI DESCHIDE MINȚI"

Prof. MONICA CRISTINA PÂRLOG,
Coordonator proiecte europene

PROIECTUL ERASMUS IN COLEGIUL NOSTRU

 UNIUNEA EUROPEANĂ

Cod acreditare: 2020-1-R001-KA120-VET-095656

Acreditare Erasmus

in domeniul Educației și Formării Profesionale

Se acordă pentru
Colegiul Tehnic Media, București

Valabilitate: 01.03.2021 – 31.12.2027

Agencia Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale – ANPCDEFP
Monica Calotă, Director

Semnătura
Digitally signed by Monica-Ileana-Alexandra Calota
Date: 2021.10.04 10:27:58 +03'00'

Erasmus+ 2021-2027
Enriching lives, opening minds.

PROIECTUL ERASMUS IN COLEGIUL NOSTRU

Testimonialele elevilor participanți

Experiența mea "Erasmus +" în Granada

Participarea la programul „Erasmus” a fost una dintre cele mai frumoase și interesante experiențe din viața mea de elevă în cadrul Colegiului Tehnic „Media”, profil „Producție Media- Procesare text-imagine”. Mă bucur enorm că am avut șansa să călătoresc în Granada un oraș plin de viață, culoare și istorie din Spania.

De când am aflat că voi merge în acest proiect, am fost foarte entuziasmată, dar și puțin emoționată. Nu știam exact la ce să mă aștept, dar eram convinsă că va fi o experiență diferită. Când am ajuns acolo, totul mi s-a părut fascinant: clădirile, peisajele, oamenii și atmosfera orașului. Spaniolii sunt foarte deschiși și prietenoși, iar asta ne-a făcut să ne simțim în largul nostru.

Fiind la profilul „Producție Media- Procesare text-imagine”, am avut ocazia să aplic tot ce am învățat la școală. Am filmat un interviu, am făcut fotografii și, împreună cu profesorul nostru, am realizat un clip video despre atracțiile din Granada. Mi-a plăcut mult să observ cum fiecare imagine, cadru sau detaliu poate spune o poveste. M-am simțit parte dintr-o echipă și am descoperit cât de frumos este să transformi o idee simplă într-un proiect grandios.

În timpul liber am explorat orașul și am aflat multe lucruri despre cultura spaniolă. Am vizitat Alhambra, una dintre cele mai impresionante clădiri din lume, și am fost uimită de arhitectura și istoria acesteia. Am gustat mâncăruri tradiționale, am ascultat muzică spaniolă și m-am bucurat de fiecare moment petrecut acolo.

Această experiență m-a ajutat să devin mai încrezătoare și mai independentă. Am învățat să comunic mai ușor cu oamenii din alte țări, să fiu mai deschisă și să apreciez diversitatea. „Erasmus +” nu înseamnă doar să călătorești, ci și să înveți despre tine, despre lume și despre cât de important este să ieși din zona ta de confort.

Când m-am întors acasă, am simțit că m-am maturizat, că am asimilat experiența de viață prin intermediul acestui program educativ, „Erasmus+”. Am adus cu mine atât poze și amintiri de neuitat, cât și o nouă perspectivă asupra vieții. Mă simt recunoscătoare pentru tot ce am trăit și le recomand tuturor elevilor să se înscrie într-un proiect „Erasmus”. Este o experiență care te schimbă și te inspiră.

SARA COJOACĂ, XI D

PROIECTUL ERASMUS IN COLEGIUL NOSTRU

Testimoniile elevilor participanți

« Erasmus+ »

Participarea la proiectul « Erasmus+ » a fost o experiență extraordinară, plină de descoperiri și momente frumoase. Împreună cu alți 13 colegi din liceu însoțiți de doamna Voicu Bianca și doamna Costache Cornelia, am avut ocazia să mergem în Granada, Spania, unde am învățat multe despre cultura locală și despre cum să folosim echipamentul foto-video, iar mai târziu cum să folosim aplicații de editat la un nivel înalt.

Sub îndrumarea unui profesor spaniol pe nume Raul, am descoperit noi programe și tehnici de lucru, am învățat să fim mai creativi și mai atenți la detalii, iar munca în echipă ne-a ajutat să ne dezvoltăm abilitățile practice și de comunicare.

Experiența Erasmus+ m-a făcut să înțeleg cât de important este să ieși din zona de confort, să înveți din alte culturi și să ai curajul să te descoperi. A fost o perioadă plină de inspirație, prietenii și amintiri pe care le voi păstra mereu cu drag.

ANDREI OPREA, XI D

O experiență valoroasă

Participarea la proiectul « Erasmus+ » a fost una dintre cele mai frumoase și valoroase experiențe din anii de liceu. Am avut ocazia să cunosc oameni din alte țări, să descopăr culturi noi și să îmi îmbunătățesc abilitățile de comunicare în limba engleză. Cel mai mult mi-a plăcut faptul că am învățat cum să lucrăm în echipă, chiar dacă veneam din medii foarte diferite.

Această experiență m-a ajutat să devin mai deschis, mai încrezător și mai curios în privința lumii din jur. « Erasmus+ » nu a fost doar o excursie sau un proiect școlar, ci o lecție de viață despre toleranță, prietenie și învățare continuă. Cu siguranță este o amintire pe care o voi păstra mereu și recomand oricui are ocazia să participe!

COSMIN TROANCĂ, XI E

PROIECTUL ERASMUS IN COLEGIUL NOSTRU

Testimonialele elevilor participanți

Despre proiectul « Erasmus+ ».

Bună! Numele meu este Cristof Andreea-Mihaela, iar în acest an am avut șansa să particip la o mobilitate din proiectul « Erasmus+ ». Participarea mea în acest proiect din Granada, Spania, a fost o experiență de neuitat. Am avut ocazia să iau parte la un stagiu de pregătire practică în domeniul fotografiei, unde am lucrat alături de un fotograf profesionist specializat în estetica foto-video pentru nunți, domnul Raul Aguilera. Pe parcursul proiectului, am realizat atât fotografii, cât și videoclipuri, descoperind mai multe tehnici și stiluri care mi-au îmbunătățit abilitățile artistice.

Una dintre cele mai interesante activități a fost realizarea propriului nostru film, prin care am putut să ne exprimăm creativitatea și să colaborăm ca o adevărată echipă.

Această experiență m-a ajutat să mă dezvolt nu doar profesional, ci și personal, am devenit mai încrezătoare, mai deschisă și mai pasionată de domeniul meu. Recomand cu drag oricui să participe la un proiect « Erasmus », pentru că oferă oportunități unice de învățare, aventură și descoperire.

ANDREEA-MIHAELA CRISTOF , XI C

PROIECTUL ERASMUS IN COLEGIUL NOSTRU

Testimonialele elevilor participanți

Experiența mea « Erasmus+ »

Participarea la proiectul « Erasmus » în Malaga, Spania, a fost una dintre cele mai frumoase experiențe din viața mea. Am avut ocazia să lucrez la realizarea unui film alături de colegii mei, care au fost atât actori, cât și membri ai echipei de filmare. Eu am interpretat un personaj, dar am putut oricând să mă alătur și echipei tehnice, ceea ce mi-a oferit o perspectivă completă asupra procesului de producție. Pe lângă activitățile media, am descoperit cultura spaniolă prin vizite în orașele Malaga, Nerja, Frigiliana și Granada. Am vizitat muzee, precum Muzeul Picasso și Muzeul Auto din Malaga, am fost la un spectacol de flamenco și am admirat portul plin de viață. Fiecare loc a avut farmecul său aparte, iar experiența m-a ajutat să învăț nu doar despre film, ci și despre diversitate, comunicare și spiritul de echipă. « Erasmus » m-a făcut să văd lumea cu alți ochi și mi-a oferit amintiri pe care nu le voi uita niciodată.

TUDOR CHIRAN, XI G

Programul « Erasmus » - o lecție ținută de profesioniști

Experiența din Spania a fost una de neuitat. Am avut ocazia să descoperim o altă cultură, să cunoaștem oameni noi și să lucrăm într-un mediu plin de energie și creativitate. Ne-am simțit foarte bine și am învățat multe lucruri noi, mai ales despre procesul de filmare: cum se filmează corect, cum se aleg cadrele potrivite și câtă atenție se ascunde în spatele fiecărui detaliu. Fiecare moment petrecut în fața sau în spatele camerei a fost o lecție în sine.

Un rol esențial l-a avut domnul Raúl Aguilera, profesorul care ne-a ghidat pas cu pas. Cu zâmbetul mereu pe buze și cu o energie molipsitoare, ne-a arătat cum se transformă o idee într-o poveste vizuală. Datorită lui, am înțeles că filmul nu înseamnă doar tehnică, ci și emoție, răbdare și pasiune.

« Erasmus » ne-a oferit mai mult decât am fi putut cere: prietenii noi, amintiri frumoase și dorința de a continua să explorăm, să creăm și să visăm.

ANA PERȚA, XI H

"PHOTO OF THE MONTH"

Ochi de piatră

Te țin aproape, iubite, dar tu ești rece, stins,
Sub palmele-mi tremurate, ți-e chipul alb, învins.

Pe fruntea ta se-așază lumina ca o cruce,
Și-n ochii tăi de piatră văd tot ce nu mai duce.

Ai fost furtună-n sânge, ai fost glasul meu viu,
Ca o stea de lumină pe cerul străveziu
Te strâng, și parcă timpul se-oprește să respire
Din trupul tău de marmură, îmi crește amintire.

Și-n clipa asta mută, te- alint fără cuvânt,
Că dragostea nu moare, ci plânge sub pământ.

MARIA – GABRIELA BADEA, XG

"PHOTO OF THE MONTH"

Te-am așteptat ca apusul după ploaie...

Te-am așteptat ca apusul după ploaie,
Dar nu ai mai venit.
Am crezut că ai făcut o schimbare,
Dar m-ai dezamăgit.

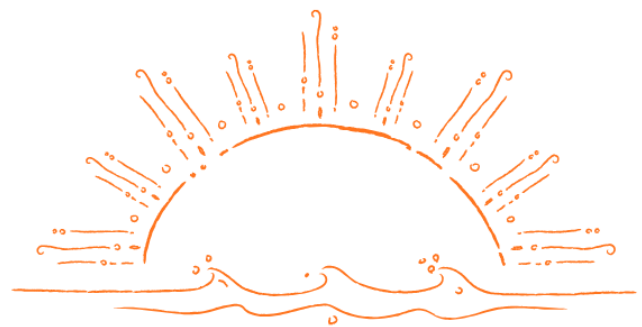
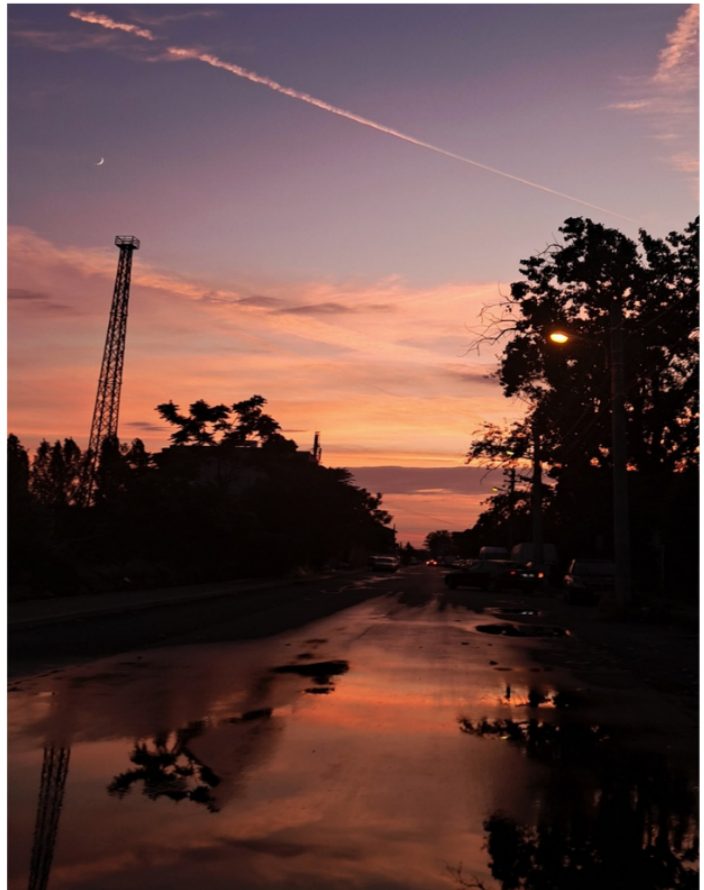
Am aflat că aștept degeaba
Pe strada pe care râdeam cândva.
Acum stau și mă întreb:
Oare o să te văd în altcineva?

Și stau și rabd prin ploaie,
Să aflu un răspuns:
De ce ai pus la inimă cheie,
Ca să ții totul ascuns?

Cerul portocaliu te așteaptă și el
Ca și mine, de altfel.
Cândva priveam apusul în doi,
Iar acum am greșit amândoi.

Eu - că te-am iubit prea mult,
Tu - că ți-a păsat prea puțin.
Eu am încercat să te ascult,
Tu m-ai tratat ca pe un străin.

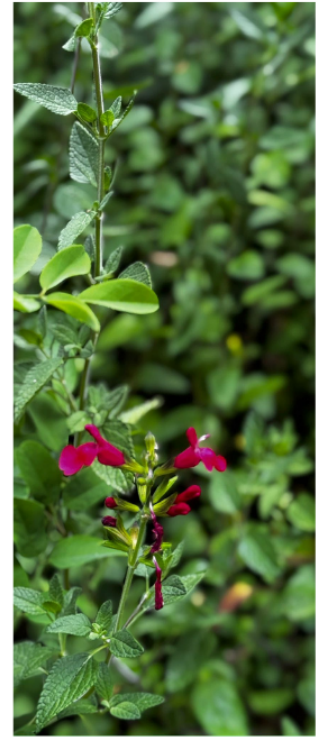
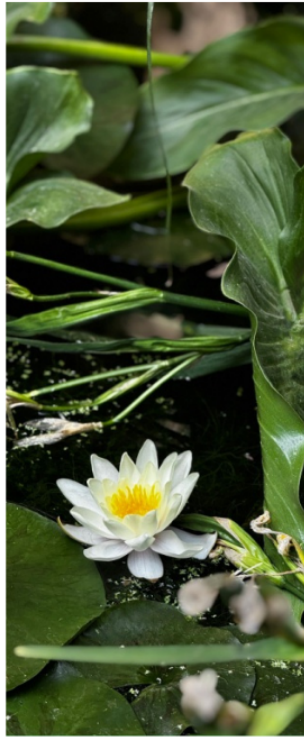
Și uite-așa a apărut și luna pe cer,
Așteptându-te pe tine,
Dar nu ai mai venit să-mi spui măcar:
„Cum ai putut să mă aștepți iar?”

YAZMIN PETRE, X G

ATELIER DE FOTOGRAFIE

"La beauté de la nature n'a pas de filtre"

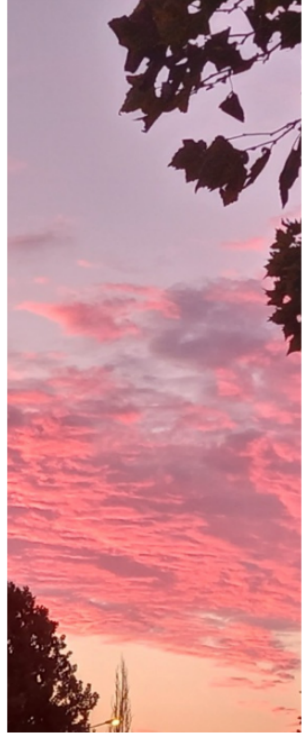
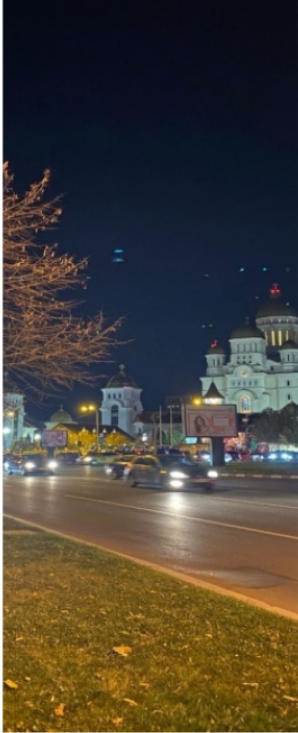
"Ombre et lumière sur les pavés"

SARA COJOACĂ, XI D

ATELIER DE FOTOGRAFIE

"Bucharest 'till dawn"

CRISTIAN PEICU, XI F

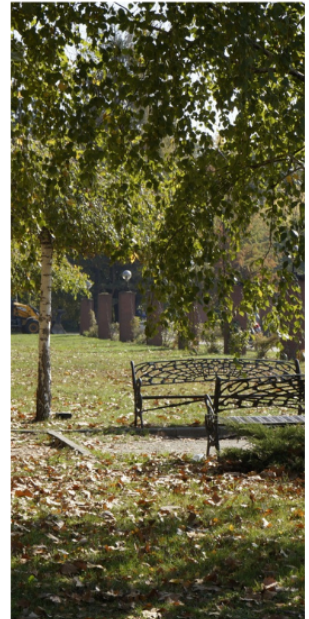
" Les chemins de mes souvenirs"

MARIAN BORCAN, XI G

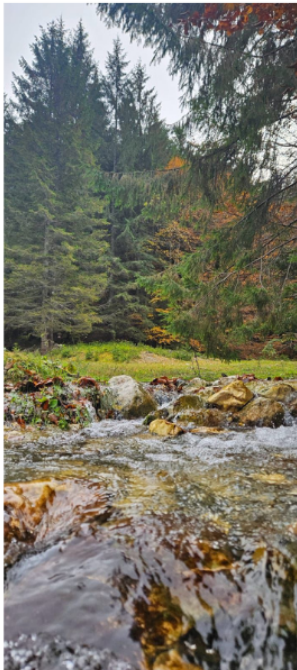
ATELIER DE FOTOGRAFIE

"Début d'automne"

ANDREEA TUDOR, XI G

"L'or de l'automne"

ALESSIA SPULBER, XI G

FII TU PICĂTURA DE APĂ DIN DEȘERT!

Sunt lucruri mici, neînsemnate, pe care le putem face zi de zi, pentru a limita poluarea, pentru a salva planeta. Da, pare un lucru măreț să fii tu cel care salvează pământul, dar, picătură cu picătură, toate acțiunile noastre contribuie la protejarea planetei noastre și la asigurarea că aceasta va exista și pentru urmașii noștri.

Si tu poti face cate ceva pentru planetă. Poți fi tu picătura de apă din desert!

Poți opri apa, atunci când te speli pe dinți, poți recicla hârtia, pet-urile, poți, da, poți!

Planeta noastră este poluată din ce în ce mai mult. Pentru a se ameliora efectul poluării asupra planetei se cheltuiesc foarte multi bani, dar îmbunătățirea este foarte mică.

Într-o lume în care problemele de mediu devin din ce în ce mai presante, multe organizații internaționale, printre care și Organizația Națiunilor Unite s-au implicat activ în promovarea importanței protejării apei, a naturii în general.

Și în România, implicarea autorităților, a social-media și mai ales a organizațiilor non-guvernamentale în lupta împotriva poluării apei și promovarea unui stil de viață responsabil în inițiativele ecologice ajută la crearea unui viitor sustenabil. Iar viitorul poate arăta mai bine doar cu implicarea activă în proiecte de voluntariat. Să plantezi seminte de schimbare nu este mereu ușor, dar udate, cu apă curată, pură, prin fapte, ele cresc, înfloresc și ajung să fie ceva minunat.

Aici apa, este o metaforă, dar în definitiv, ce înseamnă apa? Apa înseamnă viață! Fără apă, nu ar exista viață! Fiecare formă de viață de pe pământ, de la simple organisme unicelulare și până la cele mai complexe forme de viață, toate au nevoie de apă pentru a exista.

Însă pământul nu are resurse nelimitate de apă, deoarece o foarte mare parte din apa planetei se găsește în mări și oceane și este prea sărată pentru consumul uman.

Puterea propriului exemplu poate avea negreșit rezultate imediate, miraculoase și, nu în ultimul rând, de durată.

Obiceiurile bune legate de reducerea consumului apei și a reciclării deșeurilor trebuie să fie formate devreme, pentru a deveni mai ușor de pus în practică de-a lungul întregii vieți.

FII TU PICĂTURA DE APĂ DIN DEȘERT!

De aceea, școala are un rol foarte important în formarea unei generații în care aceste obiceiuri sunt o normalitate. Astfel, noi, copiii putem deveni mai conștienți, ne putem modifica comportamentele și ne putem asuma responsabilitatea de a trăi în armonie cu natura.

Fiecare dintre noi ar trebui să realizeze ce înseamnă apa pentru bunăstarea noastră și a mediului înconjurător.

Dar câți dintre noi respectă natura? Câți dintre noi reciclează? Câți dintre noi reduc consumul de apă sau reutilizează apa, acolo unde este posibil?

Cu adevărat! Zi de zi, oră de oră, minut cu minut...

Nu doar la „Zilele Naturii”, când ne adunăm și colectăm deșeuri din apele curgătoare, nu doar prin și la diferite concursuri, maratoane și în cadrul altor activități de profil. Acestea-s picături de apă, într-un ocean nesfârșit.

Nu așa vindecăm planeta!

Da, este adevărat, fiecare acțiune contează, fiecare operațiune de acest gen ajută la educarea populației, a adulților care nu au conștientizat până acum despre importanța apei și mai ales, la educarea noastră, a copiilor. Trebuie să învățăm și trebuie să respectăm și să protejăm natura de azi, din acest moment. Noi, copiii, suntem viitorul și prin noi, planeta noastră va trăi pentru generațiile care vor urma.

Protejarea mediului este singura modalitate prin care viața poate continua să prospere pe această planetă.

Planeta poate supraviețui fără oameni, însă noi, oamenii, nu putem supraviețui dacă ne distrugem singuri casa.

Trăim într-o lume care se dezvoltă cu o viteză uluitoare, în care calitatea mediului înconjurător pierde tot mai mult teren, pentru că nu suntem educați. Și indiferent de câte eforturi fac autoritățile pentru creșterea angajamentului și a capacității tinerilor de a se implica în soluționarea problemelor de mediu, autoeducarea și conștientizarea sunt cele mai importante! Pentru apă! Pentru viață!

MAURA MĂRGINEAN, X G

„Turul sustenabilității” – lecția de responsabilitate

Pe 13 iunie 2025, am avut ocazia să participăm la un eveniment special dedicat protejării mediului și reciclării inteligente: „Orange îți dă ștafeta, colectează cu Recicleta”, un proiect organizat de ViitorPlus – asociația pentru dezvoltare durabilă, în parteneriat cu Orange România.

Dimineața a început la ora 08:45, când ne-am imbarcat în autocar din parcare centrală din Piața Victoriei, pregătiți pentru o zi plină de descoperiri verzi. Prima oprire a fost la sediul ViitorPlus, unde am fost întâmpinați cu entuziasm și am primit fișe tematice de Bingo despre mediu. După o scurtă prezentare a organizației, am aflat mai multe despre programele sale emblematiche: "Atelierul de Pânză", care promovează alternative sustenabile la plastic, "Adoptă un Copac", ce contribuie la reîmpădurirea zonelor afectate, și "Recicleta", serviciul de colectare ecologică a deșeurilor reciclabile.

Activitatea s-a încheiat cu premii pentru câștigătorii Bingo-ului și cu o mică gustare oferită tuturor participanților. A urmat vizita la sediul RetuRo, unde am putut vedea îndeaproape cum funcționează sistemul de garanție-returnare și ce se întâmplă cu materialele reciclabile după ce sunt colectate. Acesta sunt sortate în funcție de culoare, numerotate și pregătite pentru a fi readuse într-un ciclu de producție. Ghidajul oferit ne-a ajutat să înțelegem traseul complet al reciclării – de la consumator, până la procesare și valorificare.

Evenimentul s-a încheiat la ora 14:00, odată cu revenirea la Piața Victoriei, dar impresiile și lecțiile învățate vor rămâne mult timp cu noi. „Turul sustenabilității” nu a fost doar o excursie educativă, ci o adevărată invitație la acțiune. Ne-a arătat că fiecare gest contează, iar viitorul planetei depinde de alegerile noastre de zi cu zi.

Reciclează corect, implică-te, inspiră-i și pe ceilalți – pentru un viitor mai curat!

INNA CUȚARU, X G

„Turul sustenabilității” – lecția de responsabilitate

TESTIMONIAL

Participarea la Turul Sustenabilității a fost o experiență unică, pentru că am descoperit cât de mult contează fiecare gest mic pentru protejarea planetei și pentru viitorul nostru. A fost o activitate care m-a ajutat să înțeleg mai bine legătura dintre ceea ce facem zi de zi și efectele asupra mediului, dar și cât de important este să fim informați și implicați.

Mi-a plăcut că am lucrat în echipă și că am avut ocazia să discutăm idei reale despre viitorul nostru, despre cum putem trăi mai responsabil și cum putem influența pozitiv comunitatea în care trăim. M-a surprins cât de ușor putem face o schimbare dacă ne implicăm cu seriozitate, fie că este vorba despre reciclare, economisirea resurselor sau participarea la proiecte ecologice. De asemenea, mi-a plăcut atmosfera deschisă și prietenoasă, care a făcut ca totul să fie nu doar educativ, dar și plăcut și în același timp motivant.

Recomand oricărui elev să participe la astfel de activități, pentru că îi ajută să înțeleagă că sustenabilitatea nu e doar un cuvânt, ci un mod de viață. Este o experiență care îți deschide mintea, te inspiră să gândești pe termen lung și te învață cât de important este să ai grijă de natură, de oameni și de resursele pe care le avem. Participarea la Turul Sustenabilității m-a făcut să conștientizez că viitorul depinde de acțiunile noastre de astăzi.

ALESSIA SPULBER, XI G

IMPRESII ȘI EXPERIENȚE

Dansul sportiv – eleganță și pasiune în mișcare

Dansul sportiv nu înseamnă doar mișcare pe muzică. Este o formă de expresie în care se îmbină eleganța, forța și disciplina, într-un echilibru perfect între artă și sport. În spatele zâmbetelor de pe scenă se ascund ore întregi de antrenamente, repetiții și pasiune sinceră pentru dans.

Ce este dansul sportiv?

Dansul sportiv este o ramură a dansului practică în competiții, de obicei în perechi. El se împarte în două mari categorii:

- Dansuri Standard – Vals Lent, Tango, Vals Vienez, Slow Foxtrot și Quickstep. Acestea sunt elegante, rafinate și pline de grație.
- Dansuri Latino-Americane – Samba, Cha-Cha, Rumba, Paso Doble și Jive. Acestea aduc energie, expresivitate și ritm.

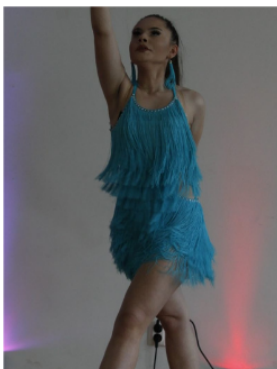
Într-o competiție, jurații nu privesc doar pașii, ci și expresivitatea, sincronizarea și atitudinea dansatorilor. Totul trebuie să fie armonios: mișcarea, costumul, muzica și emoția transmisă.

Deși pare ușor și natural, dansul sportiv este o activitate extrem de solicitantă. Antrenamentele dezvoltă: forța și rezistența fizică, coordonarea și echilibrul, atenția la detalii și controlul corpului, dar și lucrul în echipă, pentru că perechile trebuie să funcționeze perfect împreună.

„Am început dansul sportiv la 3 ani și de atunci nu m-am mai oprit. Pe ringul de dans mă simt liberă, încrezătoare și plină de energie. Nu e doar un sport, e o parte din mine. De fiecare dată când aud muzica, uit de tot ce e în jur și mă las purtată de ritm. Dansul m-a învățat ce înseamnă răbdarea, munca în echipă și ambiția. Nu e mereu ușor, uneori apar oboseala, emoțiile, competițiile grele, dar satisfacția de la final merită totul.”

De ce merită să încerci?

Dansul sportiv nu este doar pentru cei care vor performanță. Este pentru oricine vrea: să se miște, să își îmbunătățească postura și încrederea în sine, să își exprime emoțiile prin artă.

ALESSIA SPULBER, XI G

IMPRESII ȘI EXPERIENȚE

My First Secret Santa at Highschool

On a cold Friday, just before our school break for the winter, I found myself in my classroom, seated between my classmates, as we sat facing across from each other. The huge television screen near the whiteboard had a video of a fireplace with soft, whispery Christmas carols in the background. The sky outside was pure white, yet with no snowflakes appearing.

Everyone was excited as our homeroom teacher had counted all of the presents under the tree. The game was simple, you take a ticket with a classmate's name on it, you have to get them a present, but it's a secret that you got them the gift. Otherwise, it wouldn't be Secret Santa.

But, our homeroom teacher shortly realised we were too panicky and all over the place. She turned off the lights, making the soft lights bathe the room in a comfortable glow, and quickly lit a candle. I thought the scent was nice — Christmas Wonderland. It smelled sweet and definitely Christmas-y.. If Christmas-y was its own scent profile.

Her pick made me think about how funny it would be to see my classmates on an ice skating rink in a snowy park, and how we'd probably start a snowball fight. I giggled to myself.

Me and my classmates erupted with a noise of childish happiness as we saw her pull out two litre bottles of Sprite and Fanta, along with some paper cups. Then came all of the good stuff. Store-bought cookies, crackers and pretzels, and last but not least - even more cookies. The whole time our teacher served us, I couldn't stop laughing with my classmates. We were circled around the table like a pack of young, hungry hyenas, yipping to say 'Hurry! I want some too!' But she wasn't amused and barked orders at us to stay put, and come get what you want - one by one.

It seemed fair enough, but dealing with some hungry teens is like giving a pond of koi fish food. They act like they never eat, and when you do come with food—they won't stop eating it. When it was my turn, I got a star shaped cookie made out of coconut flour and shavings, a cup of Sprite, and a few mini-pretzels and fish-shaped crackers.

And while we snacked on and talked between ourselves, I gradually noticed how that feeling of anxiety passed away. Sure, it was a bit loud, maybe we were laughing too loud, but it was different seeing my homeroom teacher laugh along with us despite the loud noise. After ten minutes, the teacher decided that we should do another activity.

IMPRESII ȘI EXPERIENȚE

My First Secret Santa at Highschool

Singing carols. Well, all of my classmates seemed more towards the idea of not singing. But even if the idea seemed embarrassing at first, I didn't find myself saying just no, I wanted to laugh at very bad singing. I knew I didn't have the best voice, but at least between me and my classmates - there wasn't a very big competition. My teacher rolled her eyes and encouraged us to sing. And we began: "We wish you a Merry Christmas..." and from there it went downhill. Offbeat, too loud, with some giggles here and there, or some were being off pitch on purpose. We were so embarrassed, but I was laughing too. It wasn't so embarrassing to the point you'd hide — well, my teacher was shaking her head in amusement with a hand over her face. We weren't any opera singers, but we sure were capable of being bad on purpose.

"Okay, okay, stop it." I remember our teacher laughing as she dismissed our singing with a wave of her hand. With our singing finally ending, we were getting to the part where we had to take our presents. She began in alphabetical order, with A. It was moving fast. No one was ripping through their presents yet, they were being patient. Well, only because our teacher said so.

Eventually, the occupied space under the Christmas tree in the corner of the classroom was empty — still glowing and pulsing with colours. I remember looking at my classmates as they began to open their presents, I don't even remember who I got and what I got them, but I remember their reactions to what they got. Only their faces.

A grin, an awkward smile, a face of disappointment, confusion.. each was natural. And when I was opening my present, I remember an elephant plushie, grey and soft and kind of big, a rose scented candle with three wicks, and a body mist - orange blossom and something else. Even if I don't know what's in it, I use it to this day. The feeling of nostalgia is so nice on my skin. What I do remember getting my classmate was a Steam gift card. It was an easy pick. Solid gift, satisfactory - he got to spend the money on whatever he wanted.

And the day wrapped up. We only came for Secret Santa. Everyone bundled up into their jackets, present bags in hand, and a few stolen cookies in their mouth or pockets, we said our goodbyes to our homeroom teacher, and left the classroom. I think that was a really good secret Santa. Whereas my first secret Santa in elementary was something in its own way, high school secret Santa was different. And I think I'll forever remember it. But I know it's gonna be in my head for a long time. As awkward as we were as a class, Secret Santa never ended up as a failure. Special, in its own way.

BEATRICE BOȘTINĂ, X G

IMPRESII ȘI EXPERIENȚE

"Impactul filmelor artistice asupra vieții adolescenților"

Adolescența este vârsta în care lumea începe să capete contur. Tânărul pendulează între cine a fost și cine va deveni, iar în acest spațiu de transformare interioară, filmele devin mai mult decât o simplă distracție, devin repere.

Un film îți poate insufla curaj, dorință sau visare. Filmele documentare au puterea de a deschide ochii spectatorilor. Ele nu ascund realitatea și nici nu o înfrumusețază. Ele prezintă lumea așa cum este: cu nedreptăți și tragedii. Un adolescent care privește un documentar nu mai rămâne același. În el apar întrebări precum "De ce se întâmplă asta?" și mai important "Ce pot eu să fac?".

Documentarele trezesc conștiința, responsabilitatea și empatia, iar acestea sunt începuturile maturizării.

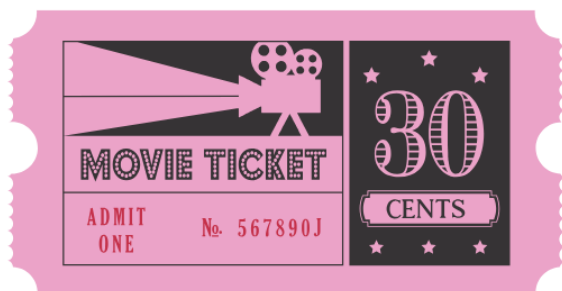
Pe de altă parte, filmele artistice nu se ocupa doar de lumea exterioară, ci și de suflet. Personajele poartă în ele frământările pe care tinerii le simt, dar nu le pot rosti. Dorința de a fi înțeles, nevoia de iubire, frica de eșec, toate acestea capătă chip și voce pe ecran. Un film artistic îi spune adolescentului "Nu ești singur!"

Totuși, unele filme pot conține și capcane. Ele pot crea iluzii despre frumusețe, succes, putere, fericire, pot transforma visul în presiune și libertatea în comparație.

Dar, atunci când filmul este ales cu sufletul, el devine lumină, schimbă felul în care tânărul privește lumea și poate, și mai important, felul în care se privește pe el însuși.

Pentru unii, filmul devine începutul unei pasiuni, o lecție de viață sau drumul spre maturizare.

Filmele nu modelează doar mintea, ele ating inima. Și în inimă încep toate transformările adevărate.

IUSTINA DOBREANU, XI J

IMPRESII ȘI EXPERIENȚE

Experiența mea la Filmmic

Sunt Alexandra Budeanu, elevă în clasa a XI-a la Colegiul Tehnic „Media” și am participat la ediția a XVIII-a de Filmmic, un festival/concurs de scurtmetraj, fotografie și benzi desenate pentru liceeni.

Filmmic a început ca o idee simplă: un festival în care elevii să-și poată transforma pasiunea pentru film în creații reale, văzute pe ecran. În timp a devenit un loc unde tinerii învață, experimentează, evoluează și își spun poveștile așa cum vor ei, pornind de la ideea: că “Arta nu are granițe”.

Astăzi, Filmmic nu mai este doar un concurs. Este o comunitate. Un început pentru viitorii regizori, editori, actori, scenariști și visători. Având o pasiune pentru desen și ghidată de profesorii de la CT „Media”, am concurat la categoria: “Bandă desenată”, o adevărată provocare pentru mine.

Tema concursului: “Limite și Orizonturi” m-a făcut să creez povestea marelui rechin alb, pornind de la ideea că dacă nu înoată constant, acesta moare.

Bazat pe acest factor biologic, un mare rechin alb nu înțelege scopul vieții lui și de ce “moartea l-a urmărit” de când s-a născut. Întâlnind peștișorul care își caută sora, descoperă că viața merită trăită tocmai pentru că avem provocări pe care trebuie să le depășim, iar asta face viața frumoasă. Cei doi ajung la statuia care răspunde la orice întrebare numită Tyche și care este în ruină. Rechinul consideră că “Orizontul acesta este limita lui” și se oprește din a înota. Am ales acest final pentru că dă o însemnătate și o profunzime mult mai mare poveștii.

Mi-a plăcut foarte mult să lucrez la acest proiect și am învățat ce înseamnă cu adevărat munca (construirea poveștii, crearea dialogului, vizualizarea și desenarea fiecărui cadru în parte)

Am câștigat Premiul Special, adică premiul acordat unei idei unice.

ALEXANDRA
BUDEANU,
XI H

IMPRESII ȘI EXPERIENȚE

Experiment dada – poezie modernistă cu decupaje din ziare și reviste.

În contextul lecțiilor despre modernism, curent literar din programa de Bacalaureat de limba și literatura română, elevele de la clasa a XII-a J au făcut un experiment dadaist. Inspirată de viziunea și tehnica lui Tristan Tzara, fetele au decupat cuvinte și expresii din ziare și au făcut un colaj de poezie modernistă. Teoria lui Tzara pune mai presus de orice muza, inspirația în actul artistic, astfel că nu ar fi fost nevoie de muncă și de tehnică poetică. Atâta timp cât există inspirație, artistul, mânat de forța invizibilă a muzei, poate genera capodopere. Am vrut să încercăm și noi. "Cântă, zeiță," mania ce ne aprinse pe noi... (Notă: trimitere la invocarea muzei în textele antice, astfel procedează Homer în "Iliada": "Cântă, zeiță, mânia ce aprinse pe Ahil Peleianu") Și iată ce ne-a ieșit.

LARISA COSTACHE, XII J

MODĂ

Despre moda liceenelor din Colegiul Tehnic „Media”

Moda a devenit o formă importantă de exprimare pentru tineri. În rândul elevelor de la Colegiul Tehnic „Media”, felul în care o colegă se îmbracă reflectă nu doar gusturile personale, ci și creativitatea și spiritul liber al adolescenței. Fetele din acest colegiu reușesc să îmbine stilul modern cu cel practic, creând un echilibru între confort și originalitate.

În Colegiul Tehnic „Media”, moda liceenelor este influențată de mediul creativ în care ele învață. Deoarece profilul colegiului este legat de domenii vizuale și media, multe eleve își exprimă personalitatea prin ținute unice, accesorii interesante sau combinații îndrăznețe de culori.

Stilul predominant este unul casual, potrivit vieții de liceu: blugi, tricouri, hanorace, adidași sau teniși. Cu toate acestea, în zilele mai speciale – prezentări, proiecte, evenimente școlare – unele fete aleg o vestimentație mai elegantă, precum fuste, rochii simple sau sacouri moderne.

Machiajul este de obicei discret, accentuând naturaletea, iar accesoriile precum gențile colorate, cerceii sau brățările personalizează fiecare ținută. Se observă și o dorință tot mai mare de a fi originale: unele fete își personalizează hainele sau adoptă un stil inspirat din modă urbană, vintage ori chiar artistică.

Moda în Colegiul Tehnic „Media” nu este doar o chestiune de haine, ci o formă de exprimare a personalității. Liceenele din acest colegiu folosesc moda pentru a arăta cine sunt, ce le place și cum văd lumea din jurul lor. Astfel, stilul vestimentar devine o parte din identitatea fiecărei eleve și contribuie la atmosfera modernă și creativă a colegiului.

SARAH DRAGNEA, XI G

MODĂ

Tendențele Streetwear pentru liceeni

Moda streetwear din 2025 combină confortul cu stilul autentic de stradă. Vedem influențe puternice din cultura hip-hop, skate și sportivă, dar reinterpretate într-un mod minimalist și rafinat. Culorile predominante sunt albul, negrul și accentele metalice.

Fiecare garderobă streetwear începe cu câteva piese-cheie: hanorace, tricouri cu imprimeuri grafice, sneakers statement și o geacă versatilă. Aceste articole nu sunt doar confortabile, ci transmit personalitate.

Streetwear-ul este despre atitudine. Combină hainele care te reprezintă și nu te teme să experimentezi! Poți amesteca branduri high-fashion cu articole accesibile, atâta timp cât rezultatul final reflectă cine ești. Alege culori neutre, adaugă o piesă îndrăzneță și păstrează echilibrul.

MIHAI MANEA, XI G

ECHIPA DE REDACȚIE

Echipa de redacție a revistei

Coordonator
Prof. Adriana Dan

Responsabil de creație
Prof. Nicoleta Costache

Redactor Șef
Prof. Crenguța Pîrvulescu

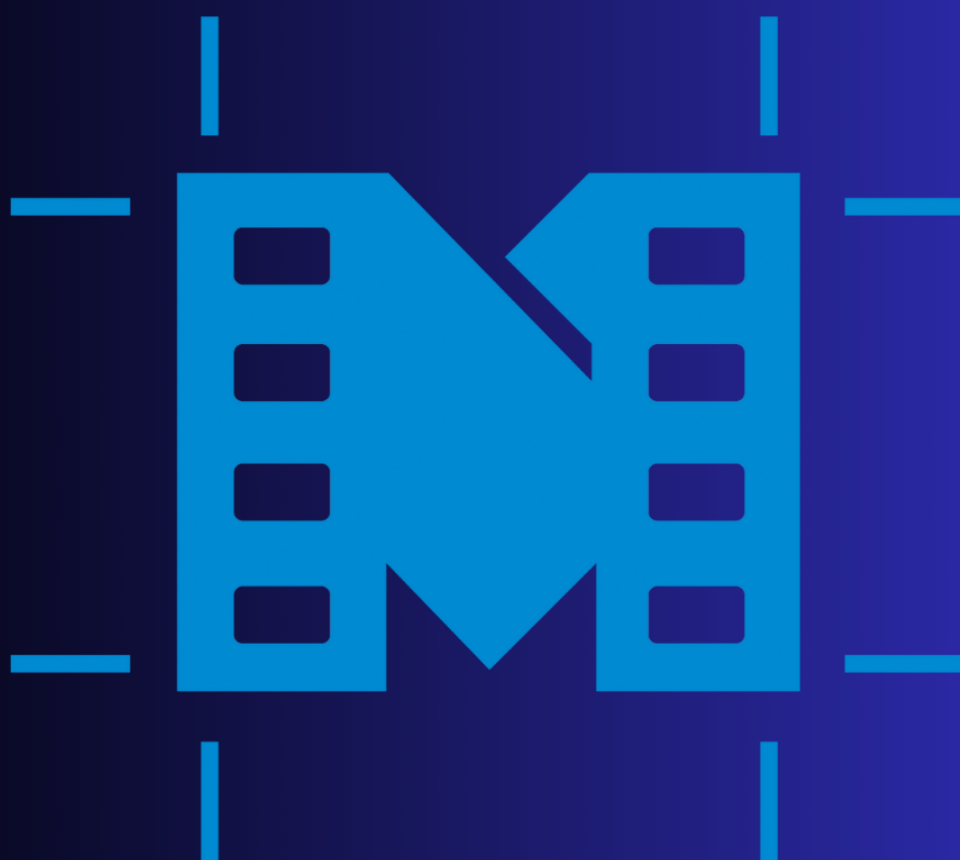
Corectură
Prof. Marcela Stan și Prof. Mariana Dobre – limba română
Prof. Nicoleta Calofir – limba engleză

Colaboratori
Prof. Nicoleta Calofir
Prof. Elena Mișcoci
Prof. Claudiu Ionescu
Prof. Mariana Dobre
Prof. Corvin Dumitrică
Prof. Aura Ivănescu
Prof. Marcela Stan

Foto-coperta 1: Erik Stănilescu - XII I

COLEGIUL TEHNIC MEDIA

Artă și tehnologie

Contact

Strada Jiului Nr. 163, Sector 1, București
021 667 5585